

பண்டைத் தமிழகப் பரதவரிடம் தினை - மாந்தாரிடம் தோன்றிய சாதிப்பிரிவினை

Communal Sector Rising From Parathavar - People Of The Neithal Land In Ancient Tamil Nadu

முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் / Dr.S.Kanmani Ganesan¹

Abstract

This paper deals with the fact that a communal sector derived from the ‘thinai maanthar’ parathavar - the specific people who lived in the *neithal* land i.e.area near sea. There are researchers who are reluctant to accept the fact that there were communal sectors prevailing in the ancient Tamilnad; while they accept that there were different groups of people doing different types of work i.e. government jobs, indulging in service sector, collecting natural resources, farming, trading and dealing production in small scale industries and marketing them. The lyric 45 in *Narrinai* bears the strongest evidence that even marriages were conducted on the basis of their work, economic status and communal sector. It’s proved with the help of ettuthokai, pathuppaattu and the twin epics.

Date of submission: 2018-09-14
Date of acceptance: 2018-11-12
Date of Publication: 2018-12-30
Corresponding author's
Name: Dr.S.Kanmani Ganesan
Email: kanmanitamilskc@gmail.com

Key Words: Parathavar, Velaalar, Uzhavar, Communal sector, Thinai manthar, Neithal

முன்னுரை

சங்க காலச் சமூகநிலை பற்றி கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. சாதி வேறுபாடு இருந்தது என்போரும் உள்ளர். இல்லை; தொழில் சார் பிரிவு மட்டுமே இருந்தது என்போரும் உள்ளர். பாடலாசிரியரின் பெயர் அறியப்படாத நற்றிணை 45ம் பாடல் சங்க காலச் சமுதாய நிலையை அறிந்து கொள்ளத் துணை செய்கிறது. விளக்க முறை ஆய்வைப் பயன்படுத்தி இப்பாடல் எவ்வாறு திருமண பந்தத்தை வரையறுக்கிறது என்பதைக் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். எட்டுத்தொகையும், பத்துப்பாட்டும், இரட்டைக் காப்பியங்களும் திணை மாந்தர்,

வருணம், தொழில்சார் பிரிவு, திருமணம் என்ற நிறுவனம் முதலியவற்றை விளக்க சான்றாதாரங்களாக அமைகின்றன.

தினை மாந்தர்

சங்க காலத் தமிழகத்தில் புவியியல் அடிப்படையிலைமைந்த மக்களினப் பாகுபாடு நிலவியது. ஐந்திணை மாந்தர்கட்கிடையே அவர்கள் மேற்கொண்ட தொழிலுக்கேற்ப சில பிரிவுகளும் நிலவின் தலைவியின் பிறப்பும், வாழுமிடமும் (பரதவரும் பிற தொழிலாளரும்):

“இவரே, கானல் நன்னிய சாமர் சிறுகுடி நீல்நிறப் பெருங்கடல் கலங்க உன்புக்கு

¹ The author is a lecturer and retired Principal of an autonomous college, Tamil Nadu, India.
kanmanitamilskc@gmail.com

மீனைறி பரதவர் மகளே “(அடி .13)

என்று தொடங்கும் பாடலின் அடிகள் தலைவியின் பிறப்பும் வாழுமிடமும் பற்றிய விபரங்களைத் தருகின்றன. தலைவி கடலிலே சென்று மீன் பிடித்து வாழும் பரதவர் மகளாகத் தோன்றியவள். கானல் மிகுந்த கடற்கரையில் இருந்த சிறுகுடியில் வசிப்பவள் என்று தோழி அவளை அறிமுகம் செய்கிறாள்.

நெய்தல் நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் பரதவர் எனப்பட்டனர். மதுரைக்காஞ்சி பரதவர் மகளிர் ஆடிய குரவை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது (அடி.9697-144). பட்டினப்பாலை அவர்களது நெடுந்தாண்டிலில் காழ் சேர்த்துக் குறுங்கூரை வேய்ந்த குடியிருப்பு பற்றியும் பேசுகிறது (அடி. 8090).

பொருநராற்றுப்படை பரதவர் குறிஞ்சியும் பாடுவர் என்கிறது (அடி 218). பரதவர்களில் கடலில் சென்று மீன் பிடிப்போர் “நிரை திமில் வேட்டுவர்” என்று சுட்டப்படுகின்றனர் (மதுரைக்காஞ்சி அடி - 114). சங்கு குளிப்போரும் பரதவரிடையே உண்டு. சங்கினை அரம் போழ்ந்து அறுத்து வளையல் செய்தோர் ‘கோடு போழ்ந்தர்’ ஆவர் (அடி.511). புகார் நகரத்துப் பட்டினப்பாக்கத்திலும் ‘அணிவளை போழுநர் இருந்தனர் (சிலப். இந்திரஅடி .4758). உப்பினை உற்பத்தி செய்து விற்றவர் உமணர். “வெள்ளுப்புப் பகர்ந்தர்” பற்றி மதுரைக் காஞ்சி (அடி 117) பேசுகிறது. எருது பூட்டிய வண்டியில் உப்பினை ஏற்றி பிற பகுதிகளுக்குச் சென்று உமணர் விற்றமையை பெரும்பாணாற்றுப்படையும் (அடி 65) பாடியுள்ளது. புகார் நகரத்து மருவூர்ப்பாக்கத்தில் உப்பை உற்பத்தி செய்வோர் குடியிருந்தனர் (சிலப்.இந்திரஅடி. 2527). கடலிலே கப்பலைச் செலுத்தியவரும் பரதவரிடையே இருந்தனர். இவர்களை “விழுமிய நாவாய் பெருநீர் ஒச்சநூர்” என்று விதந்தோதுகிறது மதுரைக்காஞ்சி (அடி 321). பரதவர் சமூகத்தின் பொதுநலன் கருது கலங்கரை விளக்கு ஏற்றினர் என்கிறார் தாயங்கண்ணனார் (நற்றினை - பா.219).

கடற்கரைப் பட்டினங்களில் வாழ்ந்த தினை சாராத தொழிலாளர் பலரையும்

செவ்வியல் இலக்கியம் குறிப்பிடுகிறது. புகார் நகரத்து மருவூர்ப்பாக்கத்தில் குடியிருந்தவரை இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரம் வரிசைப்படுத்துகிறது. அங்கு ‘கண்ணொடையாட்டியர்’ குடியிருந்தனர் (இந்திரஅடி 24)இவர்கள் கள் விற்பவர் ஆவர். பட்டுநால், பருத்தி நால், உரோமம் முதலியவை கொண்டு நுண்ணிய வேலைப்பாட்டுடன் நெசவு செய்வோளின் இருப்பிடம் இருந்தது (மேலது அடி. 1617). மணி அணிகலன் வேலைகளைச் செய்வோர் மருவூர்ப்பாக்கத்தில் இருந்ததாகச் சொல்கிறார் இளங்கோவடிகள் (மேலது அடி. 3139) வெண்கலத்தால் பொருட்கள் செய்து விற் போரும், செப்புப் பண்டங்கள் செய்வோரும், இரும்பு கொண்டு தொழில் செய்வோரும், பொற்பணித் தட்டாரும் இருந்தனர். மரவேலை செய்வோரும், தையல்வேலை செய்வோரும் இருந்துள்ளனர் (மேலது அடி. 2839).

துறைமுகப் பட்டினத்தில் அரசுப் பணியாளராக சுங்கவரி வசூலிப்போர் வாழ்ந்தனர் என பட்டினப்பாலை காட்டுகிறது (மேலது அடி. 121-122).

உடல் உழைப்பில் ஈடுபட்ட மக்களௌல்லாம் தத்தமக்குரிய குடியிருப்புகளில் வாழ்ந்தனர். “இலங்கு வளை இருஞ்சேரி கட்டகொண்டிக் குடிப்பாக்கம்” கொற்கை நகரில் இருந்தது என சங்கு குளித்து வளையல் செய்வோர் பற்றி மதுரைக்காஞ்சி பேசுகிறது (அடி .138). நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பையின் மாடம் ஓங்கி மணல் மலிந்த மறுகில் பரதர் மிகுதியாக வாழும் பலவேறு தெருக்கள் இருந்தன என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை சுட்டுகிறது (அடி . 321323). புகார்நகரில் உடல்உழைப்பாளர்கள் குடியிருந்த பகுதி புறச்சேரி என்றே பட்டினப் பாலையில் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணார். கருந்தொழி விற்கில் கலிமாக்கள் தம் இருங்கினை இணை ஒக்கலொடு உறைகினற்றுப் புறச்சேரியில் வசித்தனர் (அடி .5976). இளங்கோவடிகளும் புகார் நகரை வருணிக்கும் போது உடல் உழைப்பாளர் குடியிருந்த பகுதியை மருவூர்ப்பாக்கம் என்று குறிப்பிட்டு பட்டினப்

பாக்கத்திலிருந்து வேறு பிரித்துக் காட்டுகிறார் (சிலப்.இந்திர.அடி.10.58). இதனால் பரதவ குலத்தில் தோன்றிய தலைவி உடல் உழைப்பாளருக்குரிய புறச்சேரி அல்லது மருங்கூரின் சிறுகுடியில் வாழ்ந்தவள் என்பது தெளிவு.

தலைவன் பிறப்பும் வாழ்மிடமும்:

“..... நீயே
நெடுஞ்சொடி நுடங்கும் நியம முதார்க்
கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதல் மகனே
(அடி . 36)

என்று தோழி தலைவன் பிறப்பும் வாழ்மிடமும் பற்றிக் கூறுகிறாள். அவன் திணைமாந்தர் குலத்தில் பிறந்தவன் அல்லன். ஒரு வேளாளன் மகனாகவோ அல்லது வணிகக் குடியில் பிறந்தவனாகவோ இருத்தல் வேண்டும் என்பது பாடற் பகுதியிலிருந்து தெரிகிறது. ஏனென்றால் அவன் கொடி நுடங்கும் நியம முதாரைச் சேர்ந்தவன். அதாவது வாணிபத்திற்காக அடையாளக் கொடி கள் ஏற்றப்பட்டு இருக்கும் அங்காடித்தெரு உள்ள முதார் அல்லது ஆகம விதிகள் பின்பற்றப்படும் வழிபாட்டிடம் உள்ள முதார் அவன் வாழும் ஊராகும். பிங்கலந்தை நியமம் என்பதற்கு ‘அங்காடி’, என்றும் ‘தெய்வம் வழிபாடல்’ என்றும் பொருள் கூறுகிறது (குத்திரம் 421-3727). அத்துடன் அவனது தந்தை வேகமாகச் செல்லக்கூடிய தேர் வைத்திருக்கும் செல்வந்தன். இவனது பிறப்பு பற்றித் தெரிந்து கொள்ளப் பண்டை இலக்கியம் துணை செய்யுமாற்றைப் பார்ப்போம்.

வேளாளர் நானில மக்களினிறும் உழவரினும் வேறானவர்

நானிலத்தவருள் மருத நிலத்தில் வாழ்ந்தோர் உழவர் ஆவர். இவர்கள் அங்கு பாடுபட்டதால் “வன்கை வினைஞர்” என்று மதுரைக்காஞ்சி விதந்தோதுகிறது (அடி.262). மலைபடுகடாம் “வளம் செய்

வினைஞர் “என்று சிறப்பிக்கிறது (அடி. 462). ‘உழவர்’ என்று சொல்வதுடன் உழைப்பால் உரமேறிய தன்மையைக் காட்டுமுகமாக “கருங்கை வினைஞர்” என்றும் விளக்கிச் சொல்கிறது (அடி.190, 233-355). சிறுபாணாற்றுப்படை எருதுகளின் துணை கொண்டு பயன் விளைக்கும் உழவர்களை “ஏரோர்” என்று புகழ்கிறது (அடி.190-233). பொருநராற்றுப்படை “அகவர்” என்று அழைக்கிறது (அடி.221). உழவுக்காக ஏற்றம் இறைப்போரை “நீர்த்தெவ்வு நிரைத் தொழுவர்” என்கிறது மதுரைக் காஞ்சி (அடி 89). இத்தகு உழவர் வாழும் சிறுகுடி வேளாளர்க்குரியதாக இருந்தது.

வேளாளர் உடல் உழைப்பில் ஈடுபட்ட உழவரினிறும் மாறுபட்ட வாழ்க்கை உடையவர். இவர்கள் அந்தணர்களைப் போற்றினர்; வேத நெறிப்படி வழிபட்டனர்; பசுக்களையும் எருதுகளையும் பாதுகாத்தனர்; விருந்தோம் பினர்; பசிய உணவினை அதாவது சமைக்காத உணவுப் பொருட்களை அந்தணர்க்குக் கொடுத்துப் புண்ணியம் தேடினர். வளைந்த ஏரான் செய்யும் வேளாண் தொழிலை விரும்பினர். ஆனால் சேற்றில் இறங்கிப் பாடுபடவில்லை. இவர்கள் சிறுகுடியின் உரிமையாளர்; சிறுகுடி மக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு சிறுகுடி மக்களாகிய வேளாளர்க்கும், உழவர்க்கும் இடையிலிருந்த வேறுபாட்டைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணார் பட்டினப்பாலையில் தெளிவாகச் சுட்டுகிறார். உழவு, வணிகம் என்றும் இருவகையானும் முறையே புகழ் மிகுந்த சிறுகுடி மக்களும், பெருவாணிகரும் நானிலத்து வாழ்வாரோடும் சேர்ந்து நெடுஞ்செழியனின் ஏவலைக் கேட்டனர் என்கிறார் (அடி. 119 123). எனவே வேளாளர் நானில மக்களினிறும் வேறுபட்டவர் ஆவர்.

வருணத்தார் - வணிகர்

வணிகர் நால் வருணத்துள் மூன்றாமவராக எண்ணைப்படுபவர். தொன்று தொட்டு சுட்டிய பொருளை உடையவர். நுகத்தில் தைத்த பகலாணி போல நடுவுநிலைப்

பண்பு மிக்கவர். தமவும் பிறவும் ஒப்ப நாடி கொள்வதும் மிகை கொளாது, கொடுப்பதும் குறை கொடாது பல பண்டங்களையும் விலை கூறி விற்பவர் ஆவர் (பட்டினப்பாலை அடி. 206 - 212). இவர்களே மன்னர் பின்னோர் ஆவர் (சிலப் .அடைக்கலக்காதை அடி 109).

சிலப்பதிகாரம் கடற்கரைப் பட்டினமாகிய புகார் நகரில் மன்னன், அரசு ஊழியர், மருத்துவர், வான்நால்வல்லோர், படைப் பிரிவினர், கணிகையர், வணிகர், வேளாளர் முதலியோர் பட்டினப்பாக்கத்தில் சுடியிருந்தனர் என்று பட்டியலிடுகிறது.

சங்க காலத்தமிழகத்து நகரங்களில் நால் வருணத்தார்க்கும் தனித்தனித் தெருக்கள் இருந்தன. மதுரையின் மக்கட்டெருக்கத்தையும், ஆரவாரத்தையும் சித்தரிக்கும் மதுரைக்காஞ்சி; ‘அறங்குறவையமும்காவிதி மாக்கஞும் சிறந்த தேநத்துப் பண்ணியம் பகர்ந்தும்நாற் பெருங் குழுவும்கோடுபோழ் கடைநரும்திருமணி குயினரும், பொன் சுடரிழை புனைநரும், பொன்னுரை காண்மரும், வம்புநிறை முடிநரும், பூவும் புகையும் ஆயுமாக்கஞும், கண்ணுள் வினைஞரும், பிறரும் சிறியரும் பெரியரும் கம்மியர் குழீஇ நால்வேறு தெருவினும் காலுற நிற்றர’ என்கிறது (அடி. 489 - 522). மாங்குடி மருதனார் கூறும் நால்வேறு தெருக்கள் முறையே அரசர், அந்தனர், வணிகர், வேளாளர் தெருக்கள் எனலாம்.

கோவலன் மதுரை நகரைச் சுற்றிப் பார்க்குங்கால் நால்வேறு தெருக்களை அகநகரில்; கோட்டைக்குள்ளே கண்டான் (சிலப். ஊர்காண் காதை அடி. 68 - 218). பொ.வே.சோமசந்தரனார் நால்வேறு தெருக்கள் நான்கு வருணத்தார்க்குரியன் என்றே பொருள் தருகிறார். ஆனால் மதுரைக்காஞ்சிக்கு உரையெழுதும் போது நால்வேறு தெருக்கள் முறையே புரோகிதர், ஓற்றர், சேனாபதியர், தூதர் முதலியோர்க்குரிய தெருக்கள் என்று கூறியிருப்பது வலிந்து கூறும் பொருளாகிறது. சிலப்பதிகார அடிக்கு அவர் கூறியிருக்கும் பொருளையே மதுரைக்காஞ்சிக்கும் உரியதாகக் கூறுவதில் முரண்பாடு எழு வழியில்லை வேளாளர், வணிகர் முதலியோருக்குரிய மேற்சொன்ன

விளக்கம் மூலம்; தலைவன் வேளாளர் அல்லது வணிகர் சூடியில் தேர் கொண்ட செல்வந்தனின் மகனாக நியமம் உள்ள முதூரில் தோன்றி வாழ்ந்தவன் என்பதில் ஜயமில்லை.

திருமணப் பொருத்தம்

திருமணம் என்ற நிறுவனத்தை சங்ககாலச் சமூகம் போற்றியது. ஒருவனும் ஒருத்தியும் இரவிலோ, பகலிலோ களவு மேற்கொள்வதை சமூகம் விரும்பவில்லை. அதனாலேயே களவுக்கால வாழ்க்கை அலர் தூற்றுவதற்கும் அம்பலாக விரிவதற்கும் வாய்ப்பளித்தது. உலோச்சனார் மறுகில் பெண்டிரின் செயலைச் சொல்லோவியமாக்குகிறார் (நற்றினை பா. 149). உடன்போன தலைவியையும் தலைவனையும் பின்னால் தேடிச் செல்லும் செவிலியை ஆற்றும் கண்டோரும் திருமணம் என்ற பந்தத்தைப் போற்றுகின்ற பாங்கைக் கலித்தொகையில் காண் கிடோரம் (பாலைக்கலி பா. 9). இத்தகு திருமணத்திற்குரிய பொருத்தம் தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும் இல்லை என்பதைத் தோழி வெளிப்படையாகக் கூறுகிறாள்.

“நினைச் சுறா அறுத்த உணக்கல் வேண்டி இனப்புள் ஓப்பும் எமக்குநலன் எவனோ புலவு நாறுதும் செலநின்றீமோ

பெருநீர் விளையுள் எம்சிறுநல் வாழ்க்கை நும்மொடு புரைவதோ அன்றே”(அடி. 711)

‘நினம் மிகுந்த சுறாவின் தசையை உணக்குவதற்காக நாங்கள் பறவைகளை விரட்டுகிறோம். உன்னுடைய உறவு எப்படி நலம் விளைக்கும்? எங்கள் அருகில் வந்தாலே புலால் நாறும். இங்கிருந்து சென்று விடு. கடல் செல்வத்தை நம்பி உயிர் வாழும் எனிமை நிறைந்த வாழ்க்கை எங்களுடையது. எம் வாழ்க்கை உம்மோடு ஒத்ததன்று. உனக்கும் தலைவிக்கும் எப்படிப் பொருந்தும்?’ என்று தோழி பேசுவது ‘குலமுறை கூறி மறுத்துச் சேட்படுத்துவதற்காக’ என்கிறது கொஞ். சேட்படுத்தல் என்பது களவுப்புணர்ச்சி நீட்டாமல் விரைய வரைந்து கொள்ள

மறுத்துக்கூறுவதாகும். தோழி இவ்வாறு பேசுவதன் காரணம் எதுவாக இருந்தாலும்; அவள் முத்தாய்ப்பாகச் சொல்லும் மூன்று சொற்கள்

“எம்மனோரில் செம்மலும் உளரே “

(அடி 12)

சாதி தோன்றி விட்டமையை உறுதி செய்கின்றன. தலைமைத்தன்மை உடைய ஆடவர் பரதவ இனத்திலும் உள்ளனர் என்பதை ‘எம்மனோரில் ‘ அதாவது எங்கள் இனத்தில் என்ற சொல் மூலம் அவள் கூறுவது நோக்கத்தக்கது. தினை சார்ந்த மக்களினப் பாகுபாடும், வருணாப் பாகுபாடும், தோழில் அடிப்படையில் அமைந்த அழுத்தமான பிரிவுகளும், பொருளாதாரமும், ஒரு திருமண பந்தத்தை உறுதி செய்வதிலும் பங்கேற்றன என்பது இதுகாறும் கண்டவற்றான் தெளிவாகிறது.

முடிவுக்காரர்

பரதவ மகளை விரும்பிய நகர்ப்புறத்துச் செல்வந்தனின் செல்ல மகனிடம் பேசும் தோழி, ‘உன் உறவு தேவையில்லை; எம் இனத்தில் நல்ல தலைவர் உளர்’ என்று மறுத்துரைப்பதாக நற்றினை (பா. 45) பொருள் தருகிறது. எப்போது எம் இனத்தில் நல்ல வரன் கிடைக்கும் என்று அவள் கூறுகிறானோ அப்போது அங்கே சாதி தோன்றி விட்டமை தெளிவு.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

இந்திர. = இந்திரவிழை உளரெடுத்த காதை

சிலப். = சிலப்பதிகாரம்

அடி. = அடிகள்

References

- Somasuntharanar, Po., Ve. (1975). *Silapathikaram*. Chennai: Kalaga Veliyidu.
- Balasubramanian, Ku.Ve. (2004). *Natrinai*. Madurai: New Century Book House.
- Somasuntharanar, Po., Ve. (1973). *Pathupaddu*. (Vol.1). Chennai: Kalaga Veliyidu.
- Somasuntharanar, Po., Ve. (1966). *Pathupaddu*. (Vol.2). Chennai: Kalaga Veliyidu.
- Subramanian, sa., Ve. (2013). *Tamil Nigandu*. (Vol.1). Chennai: Meiyappan Pathipakam.
- Nachinarkiniyar. (2007). *Kalithokai*. Chennai: Kalaga Veliyidu.